

посѣялъ и събирамъ отъ дѣто не съмь распрѣснувалъ. Като е тъй трѣбаше ты да дадешъ сребро-то ми на банкеры-ты, и кога си дойдяхъ да быхъ зѣлъ мое-то съ лихвѣ. Земѣте прочее отъ него талантъ-тъ, и дайте го на тогози който има десетъ-тъ таланта. Защото на всякого който има, ще му ся даде и ще му ся прѣумножи, а отъ тогози който нѣма, и това което има ще ся земе отъ него. И непотрѣбный-тъ тойзи рабъ хвърлѣте го въ вѣншиѣж-тъ тѣмнинѣж; тамо ще бжде плачь и скърцаніе съсъ жббы. Ст. 24—30.

П. Какъ търсяше лѣнивыи-тъ слуга да ся оправя?

О. Като нѣмаше другъ отвѣтъ, оплакуваше ся че господарь-тъ му бѣше твърдѣ жестокъ, и искаше безразсѣдно отъ слугы-ты си нѣща които не могатъ да даджтъ. Така правятъ и грѣшны-ти когато търсятъ да ся оправятъ за неправеніе на Божіи-ты заповѣди съ оплакваніе че Богъ е жестокъ, и търси отъ тѣхъ нѣща по горѣ отъ силы-ты имъ.

П. Какъвъ отвѣтъ му даде господарь-тъ му?

О. Отвѣща споредъ думы-ты неговы. Като знаеше слуга-та че господарь-тъ му е жестокъ и строгъ, толко повече трѣбуваше поне да даде пары-ты на банкеры-ты, (сарафы-ты), и да земе лихвѣ ако не искаше да търгува самъ съ тѣхъ.

П. Що става слѣдствие-то когато чловѣци-ти не употрѣбаватъ добръ Божіи-ты дарбы?

О. Губятъ и това което иматъ. Виждь гл. 13; 12. Заради 30-ый стихъ виждь гл. 8; 12 и 22; 13.

